

บทเรียนจากบ้านกระจก

อาหารสมอง : วีรกร ตรีเศศ

ปีที่ 29 ฉบับที่ 1475

วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

หน้า 44

เมื่อ "คนบางคน" อยู่ในบ้านกระจกและอาบน้ำอย่างไม่ระมัดระวัง ปัญหาปวดหัวก็ย่อมเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สมาชิกคนหนึ่งในบ้านกระจกที่จะกล่าวถึงในวันนี้ คือ ผู้หญิงที่รวยที่สุดในประเทศเยอรมันนี ผู้ซึ่งกำลังอื้อฉาวในโลกเพราะถูกแบล็คเมลล์โดยจิ๊กกะโล่

เธอชื่อ Suzanne Klatten อายุ 46 ปี เป็นทายาทของตระกูล Quandt เจ้าของบริษัท BMW และบริษัทเคมีใหญ่ คงเดาได้ว่าเมื่อจิ๊กกะโล่ขู่เชือดบัญชีเอาเงินจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

เธอแต่งงานเมื่อ 18 ปีก่อนกับสามีซึ่งเป็นวิศวกรรถยนต์ มีลูกด้วยกัน 3 คน เธอเรียนจบปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจจากอังกฤษ และ MBA จากยุโรป ไม่น่าเชื่อว่าผู้มีเงิน มีความรู้และมีหลักฐานว่าเป็นคนมีสติระมัดระวังจะตกเป็นเหยื่อเช่นนี้ได้ กล่าวคือเมื่อเรียนจบเธอก็มาฝึกงานในบริษัทของเธอเองในชื่ออื่นโดยไม่ให้ใครรู้ เธอพบรักกับสามีวิศวกรโดยเขาไม่รู้เลยว่าคนที่แต่งงานด้วยนี่คือทายาทเจ้าของบริษัท BMW เธอทำไปเพราะกลัวคนรักเงินของเธอมากกว่าตัวเธอ

เธอมาจากตระกูล Quandt ผู้ร่ำรวย ในสงครามโลกครั้งที่หนึ่งปู่มหาเศรษฐีของเธอร่วมมือกับกองทัพเยอรมัน ผลิตอาวุธและยุทโธปกรณ์ ในสงครามโลกครั้งที่สองก็ร่วมมือกับฮิตเลอร์ในการผลิตอาวุธ และใช้แรงงานทาสชาวโปแลนด์จากค่ายกักกันจำนวนนับหมื่นคนในโรงงานของเขา

ปู่ของเธอ Gunther Quandt เป็นผู้ก่อตั้งบริษัท BMW มีลูกชายคนโตชื่อ Herbert Quandt ซึ่งเป็นพ่อของเธอ

หลังจาก Magda Quandt ย่าของเธอหย่าขาดจากปู่ ก็ไปแต่งงานใหม่กับนาซีคนดังของโลกคือ Goebbel (นักโฆษณาชวนเชื่อคู่ใจของฮิตเลอร์) ว่ากันว่าพ่อของเธอคือ Herbert ถูกเลี้ยงดูโดย Goebbel ในตอนเด็กๆ

Herbert พ่อของเธอเข้ามาดูแล BMW ในปี 1959 จนทำให้ BMW รุ่งเรืองทุกวันนี้ หลุดรอดจากสภาพที่เกือบล้มละลาย ก่อนที่เขาเข้าไปรับผิดชอบ Herbert แต่งงาน 3 ครั้ง มีลูกรวม 6 คน แม่ของ Suzanne ผู้กำลังเป็นปัญหาเป็นเลขานุการส่วนตัวของ Herbert มายาวนาน และเป็นภรรยาคนที่สาม ทั้งสองมีลูกด้วยกัน 2 คน คือ Stefan และ Susanne

Herbert ไม่ต้องการเห็นข้อขัดแย้งระหว่างลูกๆ จึงจัดการให้แต่ละครอบครัวดูแลต่างบริษัทกัน ทุนใหญ่ของ BMW จึงตกอยู่กับแม่และลูกทั้งสองคือ Stefan และ Suzanne

นิตยสาร Forbes ในปี 2007 จัดให้ Suzanne Klatten รวยอยู่ในอันดับ 68 ของโลก โดยมีทรัพย์สินส่วนตัวประมาณ 9.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณ 340,000 ล้านบาท) แม่ พี่ชาย และตัวเธอถือหุ้น BMW รวมกันร้อยละ 46 และตัวเธอถือหุ้นอีกร้อยละ 51.1 ในบริษัทเคมีใหญ่ชื่อ Altana

ด้วยความรวยแบบนี้ น่าเกลียดเช่นนี้ เธอจึงได้พบหนุ่มรูปงามมีเสน่ห์วัย 41 ปี ลูกครึ่งอิตาลี-สวิสชื่อ Helg Sgarbi ในปี 2006 และแอบมีสัมพันธ์สาวทักกันต่อเนื่อง จนเกิดเป็นเรื่องขึ้นเมื่อปี 2008 และเป็นข่าวอื้อฉาวใหญ่ มีชื่อเธอเต็มหน้าหนังสือพิมพ์ยุโรป เมื่อปลายเดือนตุลาคม 2008 นี้เอง

Sgarbi และเธอแอบพบกันในโรงแรมหรูสุดโรแมนติกลายแห่งในยุโรป โดยเธอหารู้ไม่ว่าเกือบทุกครั้ง จะมีเพื่อนของหนุ่มรูปงามพักอยู่ในห้องถัดไป และแอบบันทึกวิดีโอสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องนอนอย่างชะมัดเขม้น และบันทึกภาพที่เธอออกไปเดินเล่นข้างนอกกันด้วย

ในช่วงอันนิมุนหวาน Sgarbi ก็เล่าเรื่องทุกซอกใจให้เธอฟังว่า เขาไปเที่ยวอเมริกา มา และเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ จนทำให้เด็กคนหนึ่งตาย พ่อแม่ของเด็กโทษเขาว่าเป็นสาเหตุและที่ร้ายกว่านั้นก็คือ พ่อของเด็กเป็นสมาชิกของกลุ่มมาเฟียในอเมริกา พ่อเด็กชู้ว่าหากไม่ให้เงินชดเชย การตายของลูกเขา ก็จะถูกฆ่าตายอย่างแน่นอน

ด้วย "ความรัก" และเห็นใจ เธอจึงให้เงินไป 7.5 ล้านยูโร (ประมาณ 340 ล้านบาท) เพื่อหนีให้พ้นอิทธิพลมาเฟีย แต่ Sgarbi และคนทั่วโลกรู้ว่าเงินแค่นี้มันกระจอกมากสำหรับเธอ และคนเราเมื่อใช้วิธีการใดได้ผลก็ชอบที่จะทำสิ่งนั้นอีกเป็นธรรมดา ดังนั้น ตอนปลายปี 2007 Sgarbi ก็ขอเงินเธ่อีก 49 ล้านยูโร (2.2 พันล้านบาท) แต่ครั้งนี้ไม่ใช่เพื่อหนีโจร แต่เพื่อแลกกับวิดีโอที่บันทึกภาพรักรระหว่างเธอกับเขาไว้มากมาย

เธอเริ่ม "ฉลาด" ขึ้น รู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่เรื่องของการรักใคร่ธรรมดา หากเป็นเรื่องของเงิน เธอต่อรองลงมาเหลือ 14 ล้านยูโร (633 ล้านบาท) และเมื่อ Sgarbi ไปปรับเงินก็เจอตำรวจแทน Sgarbi ถูกจับพร้อม กับเพื่อนแต่ก็ยังไม่เป็นข่าว จนกระทั่งคำให้การของทั้งสองรั่วออกมาถึงสื่อเมื่อปลายเดือนตุลาคม 2008

เรื่องสนุกยิ่งขึ้นเพราะคล้ายกับพล็อตละครไทยตอนหัวค่ำ เขาให้การว่าชื่อจริงของเขาคือ Helg Russak ถึงแม้จะบอกว่าเป็นอิตาลี-สวิส แต่พ่อของเขาเป็นชาวโปแลนด์ที่เป็นยิว ถูกจับเข้าค่ายกักกันตอนสงครามโลกครั้งที่สอง และถูกบังคับให้เป็นทาสแรงงานในโรงงาน BMW ของปู่เธอ ดังนั้นเขาจึงเคียดแค้นมาก ต้องการแก้แค้นแทนพ่อให้สาสมด้วยการหลอกลวงและแบล็คเมล์เธอ

คำให้การก็ฟังดูดี แต่จากการสืบสวนพบว่าชายทั้งสอง ร่ำรวยมาก (ต้องเหนื่อยตามแก้แค้นหลายรายอย่างหนัก) ตำรวจเชื่อว่าได้ทำอย่างเดียวกับเศรษฐินีเยอรมันอีกหลายคนที่ยอมเสียเงินอย่างเจียบๆ สำหรับ Suzanne เธอฉลาดพอที่จะรู้ว่าด้วยเงินที่เธอมี การแบล็คเมล์จะไม่ มีวันจบสิ้น หากยอมเธอก็จะต้องเป็นทาสไปตลอด (เพียงแต่เธอคาดไม่ถึงว่าชายจะรั่วออกไปถึงสื่อในที่สุด) และคงบวกรับกับความแค้นที่ถูกหลอกด้วย จึงเป็นหมูไม่กลัวน้ำร้อน

เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์อย่างดีสำหรับหญิงที่มีกะตังค์ทั้งหลาย อย่างลืมน่าปัจจุบันคือโลก (โรค) ของข้อมูล ใครมีกะตังค์แค่นั้นมีรสนิยมและพฤติกรรมแบบไหนมัน ตรวจสอบกันได้หมด (ไม่เชื่อไปถามชิซูโกะ เพื่อนโนบิตะที่เป็นลูกค้าโฮมโปรดูก็ได้) การวางแผนโจมตีเหยื่อ อย่างเป็นระบบจึงทำได้ไม่ยาก มีอาชีพนั้นเดินทางไปกับทั่วโลกและเมื่อเป็นมืออาชีพแล้ว มันก็ไม่ธรรมดาและครั้ง

ถึงหญิงไม่มีกะตังค์ก็เถอะ ถ้าเพลอไพลไม่มีสติแม้แต่ ช่วงเวลาสั้นๆ อาจเป็นดาราในอินเทอร์เน็ตได้ข้ามวัน ภายใต้อเทคโนโลยีปัจจุบัน คำแนะนำก็คืออย่าไว้ใจใคร ทั้งนั้นแม้แต่ใจตัวเอง วิธีหลีกเลี่ยงภัยอันตรายก็คือ อย่า

นำตัวเองไปอยู่ในสถานการณ์ที่อาจทำให้เกิดเป็นปัญหาขึ้นมาได้

หญิงทุกคนและชายบางสถานะ โดยแท้จริงแล้วก็อยู่ในบ้านกระจกด้วยกันทั้งนั้น ดังนั้นเมื่อจะอาบน้ำหรือเปลี่ยนเสื้อผ้าจึงต้องระมัดระวังมากเป็นพิเศษ

เครื่องเคียงอาหารสมอง

นักวิชาการศึกษาเรื่องการมีอายุยืน ไปสัมภาษณ์ชายหนุ่มอายุเหี้ยมบร้อย "อะไรทำให้คุณปู่มีอายุยืนขนาดนี้คะ" "ไม่มีอะไรหรอกก็เป็นไปธรรมชาติแหละ ปู่พยายามรักษาความหนุ่มไว้เสมอด้วยเช็กส์" ผู้ถามจะถามต่อแต่ก็ตกใจเมื่อได้ยินเสียงดังดังจากชั้นบนของบ้านพร้อมกับเสียงร้องและวีนวีนของหญิงสาว "ข้างบนเกิดอะไรขึ้นคะ" "อ้อไม่มีอะไรหรอก พ่อของปู่เองแหละคงกำลังพยายามรักษาความหนุ่มอยู่มั้ง"

ชายหนุ่มอายุ 60 ปี ไปหาหมอเพื่อรับฟังผลการตรวจโรค หมอหยิบผลการตรวจโรคขึ้นมาดูพร้อมกับทำเสียงจ๊กจ๊ก และส่ายศีรษะ ชายหนุ่มใจแป้วจึงถามหมอว่า "หมอรับ บุหรี่ผมก็ไม่สูบ เหล้าผมก็ไม่กิน ผู้หญิงผมก็ไม่เที่ยว ตลอดชีวิตผมกลับบ้านเร็วทุกวัน นอน 3 ทุ่ม ตื่น 6 โมงเช้า ออกกำลังกายอีก 1 ชั่วโมงทุกวัน ของหวาน ของมัน ผมก็ไม่กิน ผมกินแต่ผักและผลไม้ ความเครียดผมก็ไม่มี ผมมั่นใจว่าผมอยู่ต่อไปอีก 30 ปี ได้อย่างสบายๆ ทำไมหมอลงถึงสายหน้าว่าผมแก่แล้วครับ"

"เปล่า สุขภาพร่างกายของคุณดีมาก น่าจะอยู่ไปได้อีกนานตามที่คุณต้องการ ผมเพียงแต่สงสัยว่าถ้าต้องมีชีวิตอย่างนี้ จะอยู่อีก 30 ปี ไปทำไมเท่านั้น"

น้ำจิ้มอาหารสมอง

การทำงานไม่ใช่การขายแรงงาน แต่เป็นการสร้างคุณค่าให้แก่ชีวิต ในอีกมิติที่สูงขึ้น การทำงานคือการปฏิบัติธรรม การขัดเกลาจิตใจตัวเอง ฝึกให้รู้จักเอาชนะความโลภ ความโกรธ ความหลง บ่มเพาะความเสียสละ เมตตา กรุณา และสติปัญญาให้เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา

ก่อศักดิ์ ไชยรัศมีศักดิ์ (จากหนังสือ "CEO สอนน้อง")